

BŮH VŠEMOHOUCÍ

CECIL duCILLE

(Tursko, červen 2009)

Jak jsem tu teď seděl, přišla mi myšlenka: Jehova – Pán Bůh všemohoucí. To jsou nejmocnější slova našeho slovníku, a my dodnes plně nechápeme, co znamenají. Najděme si oddíl Písma, kdy Bůh říká Mojžíšovi: „Ty jsi mě dosud neznal podle jména.“¹ A předal mu jméno Jehova. Překládáme ho jako Jahve nebo podobně. Jah na začátku samo o sobě znamená Bůh. Zbytek slova mluví o všemohoucnosti. Modlím se a přeji si, abychom skutečně porozuměli, co znamená všemocný.

Představte si někoho, kdo stvořil Měsíc a hvězdy, Slunce, Zemi, a uchytil je na ničem a způsobil, že se otáčejí jako obrovský orloj a ukazují čas, aniž by se byť jen o vteřinu opozdily. Představte si, že tyto hodiny běží už šest tisíc let, a my ani pořádně nechápeme, co je tisíc let. Ale tento Bůh založil celý vesmír se vším, co je v něm, a vy si kladete otázku: Proč to dělal? Co tím sledoval? Musel mít přece nějaký důvod, nemyslíte? Když se pustím do výroby židle, musím k tomu mít nějaký důvod. Chci si mít nač sednout.

Bůh stvořil všechno kolem a někteří z nás to berou jako samozřejmost. Ale to je začátek knihy, pojďme se podívat na konec. Zjistíme, že Bůh chce mít chrám, který není udělaný lidskou rukou, v němž by přebýval.² Bůh chce mít chrám, v němž by přebýval. A tak vzal hrst hlíny a učinil člověka. Když člověka stvořil, řekli byste, že kolem něj rozprostřel ochrannou ruku, aby mu nic nemohlo ublížit. Ale On udělal přesný opak, dal mu volnost, a ďábel ho mohl dostat. Je to proto, že když nejste sto nad ďáblem zvítězit, nepřinášíte žádný dobrý užitek. K tomu, aby

---

¹ Exodus 3:13-14 – „I řekl Mojžíš Bohu: Aj, já půjdu k synům Izraelským a dám jim: Bůh otců vašich poslal mne k vám. Řeknou-li mi: Které jest jméno jeho? Co jim odpovím? I řekl Bůh Mojžíšovi: JSEM, KTERÝŽ JSEM. Řekl dále: Takto díš synům Izraelským: JSEM poslal mne k vám.“

² 2. Korintským 6:16 – „A jaké spolčení chrámu Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jakož pověděl Bůh: Že přebývati budu v nich, a procházeti se, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem.“

učinil člověka dobrým, dopustil na něj zlo. Přemýšleli jste někdy nad tím, proč jako křesťané máme tolik potíží? Příště až budeme zpívat Bohu chvály, začněme Ho za ty problémy a situace chválit. Protože jedině takto Bůh získá syny. Díky, Ježíši.

A tak nás vypustil do světa, který je tak blízký peklu. Každá okolnost se zdá být určena k tomu, aby nás dokonale prozkoušela. Proto Bůh poslal Ježíše, svého jednorozeného Syna. Tak Ho nazval. Je to jako když se muž ožení se ženou a narodí se jim dítě ze semene toho muže. Stejně Bůh vyvedl Syna ze svého vlastního bytí. Tento Syn je předobrazem toho, co z nás Bůh chce učinit. Napadlo vás někdy, že brzy budete chodit po tomto světě jako sám Ježíš Kristus? A kladli jste si otázku, jak by se to vůbec mohlo stát, když se díváte na svou bídnou existenci? Když se skloním před Bohem, připadám si jako prach, kus hlíny, špinavý, vidím své hříchy a slabosti. A říkám si, jak z něčeho takového může Bůh udělat Božího syna? Ale takový je Boží plán. A Boží plán se brzy naplní.

To znamená, že to nejhorší máme ještě před sebou. Pokud věříte, že jste byli prozkoušeni a prověřeni a vyhlížíte dobré časy, jste na omylu. Bůh se chystá rozpoutat peklo, které nemá obdoby od počátku světa. Asi to zrovna nezní jako příjemné kázání, že? Možná bychom si měli otevřít Bibli. Najděte si Matouše 24. Podívejme se, jestli je to pravda. Nezní to moc dobře, že? Když čtu 23. verš, připadá mi, že je pravda, co říkám. Začneme od 21. verše: *„Nebo bude tehdaž soužení veliké, jakéž nebylo od počátku světa až dosavad, aniž kdy potom bude. A byť nebyli ukráceni dnové ti, nebyl by spasen nižádný člověk. Ale pro vyvolené ukráceni budou dnové ti. Tehdy řekl-li by vám kdo: Aj, tutoť jest Kristus, anebo tamto, nevěřte. Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak aby v blud uvedli, (by možné bylo,) také i vyvolené. Aj, předpověděl jsem vám. Protož řeknou-liť vám: Aj, na poušti jest, ne vycházejte. Aj, v skrýších, nevěřte. Neb jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, takť bude i příchod Syna člověka.“* (Mat 24:21-24)

Zprvė tu čteme, že přijde soužení, jaké nebylo od doby, kdy Bůh člověka stvořil. To znamená, že holocaust byl ve srovnání s tím dětskou hrou. Vše, co napáchali Hitler a Stalin, co udělali ti masoví vrahové a katolická církev, se nedá srovnat s tím, co má přijít. Když jsem byl před pár týdnů v Mahometu, Pán přišel a řekl mi, že je naléhavé, abych jel do Evropy. Tak jsem se začal ptát na tu naléhavost. Mluvíme o Jahvem – všemohoucím Bohu. On nedělá chyby ani nic, co by se podobalo omylu.

Vše, co dělá, dělá velmi dobře a s rozmyslem. Takže vám Bůh může říct výsledek, ještě než se daná věc stane. A tak ke mně mluvil, abych jel do Evropy a zvěstoval, co se má brzy stát. Víte, o tom, co se má stát, už kážeme roky. A můžeme říct, že ty věci přicházejí. Ale teď vám chci říct, že to přišlo. Jinými slovy, ďábel je připraven vypustit celé peklo na svět a Bůh ho zadržuje. Proč? Proč nyní Bůh satana zadržuje? Řekl, že kvůli vyvoleným ukrátí ten čas. Hřích došel své plnosti, už je po splatnosti a exekutor čeká za dveřmi, aby si vzal, co mu patří, a Bůh říká: „Neudělalš to, dokud nezapečetím své svaté.“³

Bratří, jsme zapečetováni pravdou. Mějte na paměti, že jsme zapečetováni pravdou Ducha svatého. Aby Duch svatý osvěcoval naši mysl a porozumění v této době, abychom chápali, co se má stát. V Žalmu 91 říká: „*Ten, kdož v skryšii Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude.*“ Abychom se modlili, ať Bůh nerozprostře svá křídla jen nad tímto místem, ale nade vším svým lidem. Nebude to poprvé, co Bůh něco takového učiní. Představte si ty tři miliony lidí, jak putují pouští, a ty tisíce a tisíce stád dobytka a ovcí, a Bůh nad nimi drží oblakový slunečník. Bůh sám s nimi krácel, šel po boku těm nejmenším a nejpomalejším. Nějaká ovečka se zatoulá – za půl hodiny na poušti by byla mrtvá. Ale malý mráček se odpojí od velkého oblaku a zakryje ji. Takže když se vám zaběhne dobytek, rozhlédněte se po obláčkách, a budete vědět, kde hledat. ☺

Bůh, kterému sloužíme, je úžasný. On je tak velký, a přesto tak malý. Dnes mi bratr vyprávěl, jak se dětem ztratila želva, a tak se modlily: „Bože, kde je ta želva?“ A pak začaly malovat, a když obrázek dokončily, zjistily, že namalovaly, kde ta želva je. Šly pak podle obrázku a želvu našly. Velký Bůh činí malé věci. Takový je všemocný Bůh, kterému sloužíme. Říkám vám, co mi Bůh řekl, že vám mám povědět. Že se o vás stará a že vás ochrání, kdekoli jste. Ochrání vaše děti. Nebojte se. Skrze víru Mu nyní začněte důvěřovat, že vás ochrání.

Mám v mysli obraz: Rusové přicházejí při první příležitosti, která se jim naskytne. Bůh potřebuje lid, který je silný, aby je přemohl. Všechna mocná vysvobození, o nichž čtete ve svých Biblích, se stanou i vám. Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, Bůh Jákobův je naším Bohem. Halelujah. Nikdy

---

³ Zjevení 7:2-3 – „A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečet Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dáno, aby škodili zemi a moři, řka: Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamenáme služebníků Boha našeho na čelích jejich.“

se nezměnil a nezmění. On vám slíbil ochranu, toho se držte. Chvála Pánu!

Důvodem, proč Bible říká, když vám řeknou: „Ježíš je tam, Ježíš je tady,“ abyste tam nechodili, je to, že první zjevení Ježíše Krista na zemi je ve vás, ne tam venku. Věřte mi, že nic nejsme. Bůh chce, abychom uznali svou nicotnost, abychom Mu byli schopni ve všem důvěřovat. Rozumíte tomu, co říkám? Chce, abychom odložili tělesnost. Tělesné jednání, uvažování, síla, kterou máme, má jít stranou. Protože tyto věci v den bitvy neobstojí. Ale Bůh ve vás obstojí! Proto Bůh říká, abyste nevěřili, že Ježíš je tam nebo jinde, protože Ježíš přichází sem, do nás.

Nahlédněme do jedenácté kapitoly Zjevení. Bude velké trápení, mnoho lidí přijde o život. Je stádo, které je vykrmováno ke dni porážky. Nic moc příjemné kázání, že? „Ale...“ verš tři: „*Ale dám jej dvěma svědkům svým, kteříž budou prorokovati tisíc dvě stě a šedesáte dnů oblečení jsouce v pytle.*“ (Zj 11:3)

První a druhý verš mluví o tom, že jedna část církve bude pošlapána. Studujeme stánek a ještě jsme se nedostali k nádvoří. Ale nádvoří stánku je místem, kde Boží lid nemá naplnění, nemá v sobě plnost. Takže každá církev, která nevěří v naplnění Duchem svatým, se nachází na nádvoří. Přečtěme si, co se o nádvoří píše ve druhém verši: „*Ale síň, kteráž vně jest, vyvrz ven, a neměř jí. Neboť jest dána pohanům, a budouť tlačiti město svaté za čtyřidceti a dva měsíce.*“ (Zj 11:2) Když Bůh mluví o čtyřiceti dvou měsících, má na mysli lunární rok. Měsíc znamená dobu, za kterou luna oběhne Zemi. Měsíc oběhne Zemi dva a čtyřicetkrát. Uběhne čtyřicet dva novů. Bůh říká, že budou utlačováni, pošlapáváni po čtyřicet dva měsíců.

A říká: „*Ale dám jej dvěma svědkům svým, kteříž budou prorokovati tisíc dvě stě a šedesáte dnů, oblečení jsouce v pytle.*“ (Zj 11:3) Když se tu mluví o dnech, představují solární dny. Slunce bude zapadat a vycházet tisíc dvě stě a šedesát dnů. Což je v podstatě tři a půl roku. Pokud k tomu má dojít, ptáte se, kdy se to stane? Slyšeli jsme o současných nepokojích v Íránu. Írán je páčka spouště, kterou ďábel používá k rozpoutání války. A bouře v Íránu jsou nyní překážkou, aby satan tu spoušť zmáčkkl. Víte, dějí se různé věci, které zadržují, které satanu zbraňují a dávají nám čas se připravit.

Musíte být připraveni ve svých myslích, to je hlavní místo přípravy. Možná k některým z vás Bůh mluvil, abyste vytvořili nějaké potravinové

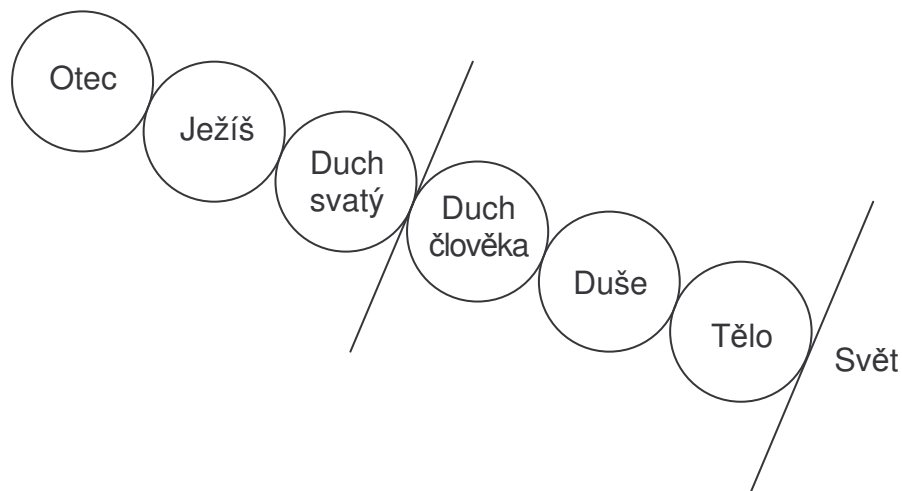

zásoby, vybavili se na využívání sluneční energie či podobné věci. Jako Boží synové byste měli být v těchto věcech napřed. Možná si někdo řekne: My jsme Boží synové, nemusíme dělat přirozené přípravy. Boží synové Boha poslouchají. Když Bůh řekne skoč, skočíš. Když řekne sedni si, sedneš si. V tom je rozdíl mezi spravedlností tohoto času a cestou spravedlnosti v minulosti, tou spravedlností před sesláním Ducha svatého, kdy lidé měli předepsáno, co mají dělat. Třikrát denně dělej to a dvakrát tamto. Současná spravedlnost spočívá v tom, že děláte to, co vám Bůh řekne, tehdy, když vám to řekne. Znamená to, že když po učednících Bůh chtěl, aby vešli v sobotu do pole a trhali a mnuli klasy, udělali to, i když jim v tom zákon bránil. Rozumíte, co vás nyní činí spravedlivými? Je to poslušnost Duchu svatému, ta vás činí spravedlivé. A pak jako spravedlivý lid budeme chodit v souladu s Božím plánem, a ne podle vlastního přemýšlení. Chvála buď Pánu.

Doufám, že jsme to pochopili. Toto je totiž hlavní věc, která vás dovede do stavu připravenosti na čas soužení, který jsme dosud nezažili a který je před námi. Jsme dětmi všemocného Boha. Chápete to? Jsme děti všemohoucího Boha. A jako děti všemohoucího Boha ve skutečnosti nemáme problém – nemáme se čeho obávat. Kromě nás samých, samozřejmě. Kdybychom se jen byli schopni zbavit sami sebe a prostě jen věřit Bohu, byli by z nás vítězové. Ten, kdo vítězí, se nevyznačuje tím, že si sedne, dá nohy na stůl a myslí si, že má hotovo. Ale překoná problémy, nad kterými ostatní lidé nebyli sto zvítězit.

A tak klíčem k vítězství je poslušnost Duchu živého Boha. Jak ale budete poslouchat někoho, koho neslyšíte? A jak ho budete poslouchat, když ho nevidíte? Všemohoucí Bůh do nás zasadil svého Ducha, aby to, co máme poslouchat, byl Duch v nás. Proto nemáte pastora či biskupa, protože byste museli poslouchat biskupa. Ale když budete poslouchat Ducha, který je ve vás, budete dělat, co po vás Bůh chce, a budete v tom nacházet uspokojení. Když poslechnete Božího ducha, cítíte se uvnitř svobodní. Někdy to není lehké, nechce se vám to udělat, ale poslechnete Boha, který ve vás mluví.

Když mluvíme o všemocném Bohu, vydržme u toho ještě chvíli. On má schopnost vládnout vašim duchem a skrze to vaší duší, aby ovládl vaše tělo. Prohlédněte si znovu tu posloupnost velení: Otec – Ježíš – Duch svatý – duch člověka – duše (rozum, vůle city, touhy) – tělo – svět.

Mnohokrát se stane, že netoužím, po čem touží Bůh. Často nemám vůli pro to, co chce Bůh, mé city mě někam táhnou a moje mysl není vždy upřená na Boha. Všiml jsem si, že přicházíte na shromáždění a začínáte chválami. U nás doma v Americe zpíváme příliš dlouho, ale vaše služba zpěvem je zas příliš krátká. Jinými slovy, když někdy vnímáte Ducha Božího, jak plyne, ještě v těch chválách trochu setrvejte. Na druhou stranu zase chápu, že někdo může chtít slyšet slovo, a tak už se mu možná ani nechce dál zpívat. 😊

Nádherné na tom je, že následujete Ducha. Písma mluví o otevírání dveří našich srdcí. „*Aj, stojímť u dveří, a tluku. Jestližeť by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejduť k němu.*“ (Zj 3:20) On tluče a někdy ta služba zpěvem otevírá dveře. Začneme třeba zpívat: „Tobě, Králi můj, pozvedám svou duši...“, a když to zpíváte, vaše duše se začíná otevírat Ježíši. On na nic nečeká a vylévá se do vás. Než zazpíváte píseň několikrát dokola, cítíte se vyzdviženi v Duchu. Bůh vám říká, že se máte začít učit a cvičit v tom, jak Mu otevírat své srdce. Víte, Bůh nikdy neslíbil, že bude vaše srdce otevírat. Vždycky říká: „*Pozdvihnětež, ó brány, svrchků svých, otevřetež se vrata věčná.*“ (Ž 24:7) Jako když přistoupíte tady k bráně, a ona se vám sama otevře, někdo musel vydat příkaz, aby se otevřela. Nikdy nezapomenu na to, jak jsme vezli nějaké bratří z Afriky, kteří nikdy předtím neviděli automatickou bránu. Blížili jsme se ke garáži, vrata se začala otevírat a jedna sestra se tak vylekala, že vykřikla... Ale tak to Bůh říká: „*Pozdvihnětež, ó brány, svrchků svých, otevřetež se vrata věčná, aby vjíti mohl král slávy.*“ Ta věčná vrata nejsou nic jiného než vaše duše, mluví o vaší mysli, kterou je třeba otevřít. Když mluví o nevěstě, říká: Nevěsta se připravila. Když si připadáme malí

a nicotní před Bohem, měli bychom si uvědomit, že máme klíč k těm dveřím, závorám. A Bůh všemohoucí vejde.

Chtěl bych zmínit ještě několik myšlenek, než skončíme. Bůh je všemocný pro mě, ale není všemocný pro nepřítele, který proti mně povstává. Nepřítel se na vás ještě pořád dívá svrchu jako na bídné lidi. A Bůh vás musí využít k tomu, aby poučil knížata a mocnosti pekla o tom, kdo Bůh je. Vzpomínáte na verše z Efezským 3:9-10: „*A vysvětlil všechněm, kteraké by bylo obcování tajemství skrytého od věků v Bohu, kterýž všechno stvořil skrze Ježíše Krista, aby nyní oznámena byla knížatstvu a mocem na nebesích skrze církev rozličná moudrost Boží.*“

Amen. My jsme ta církev. To slovo zde indikuje bojující církev, živý lid. Vyučujeme vlády a všechny oblasti jejich vlivu rozličné moudrosti Boží. Analyzujme to trochu. Tahle místnost je přeplněná, ti duchové mají způsob, jak nás vidět a slyšet, i když se sem asi nevejdou. Všichni lidé, kteří nás předešli do nebes, naslouchají zjevením, která nám tady v církvi Bůh nyní odkrývá. A ti, co jsou v pekle, nás studují, aby věděli, jak se nám dostat na kobytku. Takže lidé, kterým Bůh dává zjevení a živou pravdu, se stávají terčem pro ty, co patří peklu, a vyučením těm, kteří jsou v nebesích. Představte si člověka, který umírá, nikdy Boha nepoznal a na smrtelné posteli vzývá jméno Páně a je spasen. Kde myslíte, že se dozví něco víc o Bohu? Písmo říká: od církve. Také andělé mají touhu ty věci vidět. A apoštol Pavel mluví k bratřím a říká: „*Buďte pečliví v tom, jak chodíte, co říkáte a jak žijete, protože vás pozorují nebeské zástupy.*“⁴ Víte, krátce předtím než Mavis odešla, vyprávěla mi jednu věc. Seděli jsme v místnosti a ona se mě zeptala, jestli jsem neviděl před chvílkou někoho přijít. Řekl jsem, že ne, ale ona mi ho popsala. Řekla, že to byl mladík a chtěl vědět, jestli máme v rodině někoho, kdo porazil rodové duchy. Vy ani nevíte, co děláte, ale ve skutečnosti ničíte moc určitých duchů, kteří jsou ve vaší rodině, aby nemohli na vaše děti. Myslím, že tomu se budeme věnovat někdy jindy. Amen.

---

⁴ Židům 12:1 – „Protož i my, takový oblak svědků vůkol majíce, odvrhouce všeliké břímě, i snadně obkličující nás hřích, skrze trpělivost konejme běh uloženého nám boje.“